

« ...wánt ook zij zullen worden bevrijd van de macht van de vergankelijkheid, als de heerlijkheid van de kinderen van God zichtbaar wordt. »

(Rom. 8, 21)

Een piëteitsvolle herinnering aan Mevrouw

LEONTINE VAN BOCKSTAELE

echtgenote van de Heer

OMER BEERENS

geboren te St. Maria-Oudenhove op 21 februari 1889, overleden te St. Maria-Lierde op 19 november 1973. In extremis gezalfd met de olie der zieken en voorzien van de pauselijke zegen.

De families **VAN BOCKSTAELE, BEERENS,
DE COCK en DE BLEECKER,**

zijn zeer erkentelijk om uw blijven van kristelijke deelneming en danken U.

Druk. DE VOS, St.-Martens-Lierde

Niets is zo zeker in het leven dan dat wij moeten sterven. De dood maakt definitief een einde aan ons aardse bestaan. Wat wij hebben en zijn moeten we in de steek laten. Maar hoe zeer deze werkelijkheid ook tot ons bewustzijn doordringt, toch is het moeilijk, om bij de dood van een moeder en echtgenote, deze harde werkelijkheid zonder meer te aanvaarden. Wij waren nog zo graag een tijdje bij elkaar geweest, maar ook later zou het nog te vroeg geweest zijn. Scheiden doet immers altijd lijden. Daarom willen wij ons troosten in het geloof dat wanneer « de heerlijkheid van de kinderen van God zichtbaar wordt » wij terug met elkaar zullen verenigd zijn, in een leven waaraan nooit een einde zal komen. Daarom willen wij bidden samen met de kerk: « Heer onze God, wij gedenken dankbaar dat Gij Jezus uit de dood hebt opgewekt als eerste van allen die ontslapen zijn. Aan deze belofte houden wij ons vast nu wij onze moeder en echtgenote gedenken. Wij vragen U: laat ook haar delen in de vreugde der verrijzenis die zij verwachtte. »

Lieve moeder het zal een grote verandering zijn, nu gij uit onze onmiddellijke aandachtssfeer verdwenen zijt. Niettegenstaande de grote zorgen die uw ziekte van ons eiste, zal ons dagelijks leven een andere wending nemen. Want onze zorg en moeite die wij aan u besteedden was een bestanddeel geworden van onze dagelijkse bezigheden. Wij zullen u missen.

Dierbare echtgenote, hoe zeer het leven ons ook beproefd heeft door het lijden, het zal mij ontbreken aan uw voorbeeld van moed en kracht, waarmee ij je lijden en beproevingen hebt gedragen. Daarom durf ik verlangen naar het land waar alle leed geleden is en waar wij voorgoed zullen samen zijn. Waar God alle tranen van ons ogen zal afwissen en de dood niet meer zal zijn.